

якості своїх фінансів. Це в свою чергу створює підґрунтя до подальшого зростання виробництва після завершення війни.

Інформаційні джерела:

1. Лупенко Ю., Радіонов Ю. Фінансова безпека в умовах війни і в період повоєнного відновлення України. *Економіка України*. 2024. №67(10 (755). С.45–65. <https://doi.org/10.15407/economyukr.2024.10.045>

2. Мажара Г., Музалевська А. (2024). Моделювання фінансової стійкості підприємства на основі баз даних відкритих джерел за допомогою методів application programming interface і python. *Економіка України*. 2024. №67(5(750). С. 68–77. <https://doi.org/10.15407/economyukr.2024.05.068>

НІМЕЦЬКИЙ ДОСВІД ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ ТА МАЙНА

Ярушка А.О., здоб. ВО

Макогон В.В., канд. екон. наук, доц.

Державний біотехнологічний університет

Процеси глобалізації посилили вразливість фінансових систем у різних країнах. Кожна система має свій унікальний підхід до подолання економічних проблем і сприяння зростанню. Досвід Німеччини заслуговує особливої уваги, оскільки її фінансова та економічна політика позиціює її як світового економічного лідера.

У Німеччині основним органом, відповідальним за нагляд за державними фінансами, є Федеральна аудиторська палата. Міністерство фінансів готує звіти про виконання бюджету, які потім подаються на розгляд парламенту та Рахунковій палаті. Після оцінки Рахункової палати закон про виконання бюджету затверджується парламентом.

Бюджетна система в Німеччині охоплює різні компоненти, такі як федеральний бюджет, спеціалізовані державні фонди, бюджети 16 федеральних земель (включаючи п'ять земель Східної Німеччини) і понад 10 000 місцевих громад. Примітним аспектом німецької бюджетної системи є наявність трирівневої системи міжбюджетного вирівнювання.

Для досягнення вирівнювання доходів першим методом використовується розподіл ПДВ між бюджетами федеральних земель. Це передбачає виділення 25% частки ПДВ, що надходить з державних бюджетів, на всі держави. Друга форма міжбюджетного вирівнювання відбувається шляхом перерозподілу бюджетних ресурсів між бюджетами штатів без будь-якої участі федерального уряду.

У Федеративній Республіці Німеччина регіони отримують фінансову підтримку різними способами, включаючи прямі федеральні гранти. Податкова система в Німеччині охоплює як прямі, так і непрямі податки, основними платниками яких є робітники та службовці. На ці групи припадає понад 70%

податкових надходжень країни. Слід зазначити, що податкова система також включає внески на соціальне страхування та місцеві податки як важливі компоненти.

У Німеччині основні форми оподаткування охоплюють такі категорії. По-перше, податок на доходи фізичних осіб є значним внеском до державного бюджету. Збір цього податку базується на прогресивній системі, ставки якої зростають відповідно до доходів фізичних осіб. Загальний податковий тягар може варіюватися від 0% для осіб з нижчими доходами до приблизно 45% для осіб з вищими доходами.

У Німеччині підприємства обкладаються податком на прибуток компаній за ставкою 15% від прибутку, а також обов'язковим церковним податком приблизно 9%. У сукупності ці ставки становлять приблизно 24%. Варто зазначити, що існують обмеження щодо розподілу прибутку власникам компаній, що впливає на їх податкові зобов'язання.

У Німеччині діє багатоставкова система податку на додану вартість (ПДВ), із загальною ставкою ПДВ 19% і зниженою ставкою 7%. Знижена ставка поширюється на харчові продукти, окремі книги та журнали, а також на певні послуги.

Податок на нерухоме майно, яким сплачуються фізичні особи, які є власниками земельних ділянок і будинків, регулюється місцевими органами влади та може змінюватися залежно від регіону.

У Німеччині існує податок на спадщину та дарування, який стягується, коли майно передається у спадщину або як подарунок. Ставки податку визначаються на основі вартості подарунка або спадщини та ступеня спорідненості між залученими сторонами.

У Німеччині власники автомобілів зобов'язані сплачувати автомобільний податок, який визначається типом автомобіля, місткістю та викидами CO₂.

Після возз'єднання Німеччини був запроваджений додатковий податок, відомий як податок на фінансову допомогу, щоб фінансувати зусилля з відновлення нових об'єднаних федеральних земель. Станом на 2021 рік цей податок скасовано для більшості громадян, хоча він все ще поширюється на фізичних осіб із високим податковим навантаженням.

Податок на прибуток стосується доходів, отриманих від інвестицій, включаючи дивіденди та відсотки. Він стягується за ставкою 25%, а церковні організації також є об'єктами обов'язкового податку.

Податок на нерухоме майно, який справляється при купівлі нерухомості.

Податкова політика в Німеччині спрямована на сприяння економічному розвитку та сприяння динаміці ринку. Щоб досягти цього, було впроваджено різні заходи, такі як звільнення від оподаткування виробництва товарів шляхом інвестицій, зниження ставок прогресивного оподаткування, зниження корпоративних податків, коригування податкової структури та одночасне зниження податків на прибуток і прибуток. разом зі збільшенням податку на споживання та податку на додану вартість.

У Німеччині використовується прогресивна податкова система, яка означає, що визначення податкових категорій залежить від соціального статусу

та рівня доходу платників податків. Ці податкові категорії, яких є шість, визначають величину податкового зобов'язання, що покладається на фізичних осіб.

У Німеччині основним фактором, що визначає, до якої категорії оподаткування відносяться особи, є їхній сімейний стан. Усі платники податків зобов'язані повідомляти податкову інспекцію про будь-які життєві події, які потенційно можуть змінити їхню категорію оподаткування, включаючи шлюб, розлучення або народження дітей у їхній сім'ї.

У Німеччині класи оподаткування поділяються на такі категорії: Початкова категорія охоплює неодружених, цивільних, розлучених, овдовілих або одружених з нерезидентом Німеччини чи особою, яка проживає за межами ЄС. До цієї категорії також відносяться особи, які проживають самі.

Допомога надається самотнім батькам, які самостійно виховують дітей другої категорії.

До третьої категорії належать платники податків, які отримують значно вищі доходи, ніж їхні чоловіки чи партнери. Ця категорія також охоплює вдів і вдівців, якщо їхній чоловік помер протягом останнього року.

Четверта категорія призначена для пар, які перебувають у шлюбі, мають однакові доходи та отримують доходи в Німеччині.

До п'ятої категорії входять особи, які заробляють значно менше, ніж їхні дружини та платники податків, які перебувають у шлюбі з особами третьої податкової категорії.

Шоста категорія призначена для осіб, які заробляють гроші в кількох роботодавців або займаються кількома професіями.

Отже, можна зробити висновок, що в сучасних умовах податкова політика має бути адаптивною та оперативно реагувати на економічні виклики та загрози. Для цього основний акцент податкової політики має бути зосереджений на зниженні податкового навантаження та оптимізації структури податкових надходжень. Податкова система і бюджетна політика в Німеччині демонструють скрупульозний підхід і складну структуру. Країна запроваджує різні податкові категорії, які враховують як сімейний стан, так і рівень доходу, що є прикладом прогресивного характеру системи оподаткування, яка пристосовує податкові ставки до фінансових можливостей громадян. Для підтримки різних рівнів управління та підтримки якості державних послуг у Німеччині використовується складна система оподаткування та бюджетування, яка постійно вдосконалюється для сприяння сталому економічному зростанню в країні.

Інформаційні джерела:

1. Мельник Я. О. Особливості фінансової системи Федеративної Республіки Німеччини. Вісник НУВГП. 2020. Вип. 2(14). С. 95–96.
2. Куровцева Н. Податки у Німеччині / URL: <https://cutt.ly/vw9Q60iI>
3. Прокопчук О.Т. Специфіка податкових систем країн світу та України. Молодіжний економічний дайджест. 2015. № 2–3 (5–6). С. 93–100.